

«EL CONFLICTE ESPANYOL NO PERTORBARÀ LA PAU D'EUROPA», afirmà Negrín

La resposta a la nota de Londres, sobre la retirada de voluntaris, està en estudi

«Penso que el treball de la Comissió serà prou feixuc, perquè els rebels es disposen a camuflar les terres colonials --tunisencs, tripolitanos, etiops-- en tropes marroquines»

L'actitud de la República davant la S. de N. dependrà de les circumstàncies

Paris, 18. — El corresponsal de l'agència Havas, a Barcelona, ha donat els següents informes sobre la reunió dels corresponsals de premsa estrangera que, invitats pel President, senyor Negrín, foren rebuts a la Presidència del Consell:

—Interrogat sobre la resposta a la nota de Londres, referent a la retirada de voluntaris, el senyor Negrín subratllà que els anexos a la nota foren rebuts el dia 14 i que el problema es troba en estudi. El senyor Negrín destacà que de totes maneres la tasca de la Comissió seria bastant feixuga per quant —explicà— els rebels es disposen a camuflar les tropes colonials —tunisencs, tripolitanos, etiops— en tropes marroquines. El President del Consell estima, de totes

maneres, que el Marroc, tenint en compte que solament és un protectorat espanyol, no exclou que els marroquins han de considerar-se com a voluntaris. A continuació afirmà que hi ha més de 70.000 «voluntaris» italians entre els rebels compres les reserves de la policia de reraguarda.

Referint-se a la política exterior, el doctor Negrín declarà que l'actitud del Govern davant de la propera reunió de la Societat de Nacions dependrà de les circumstàncies.

Finalment, s'afirmà convençut que el conflicte espanyol no pertorbarà la pau d'Europa. Més aviat creu que aquesta pau podria veure's amenaçada per les «concupiscències que desvetllen Dinamarca, Àustria i Txecoslovàquia».

Vint periodistes estrangers interroguen alhora i en tots els idiomes el President del Consell

Ahí, el senyor Joan Negrín va iniciar un nou sistema d'interrogatori. Vint periodistes de les principals agències d'informació i diaris estrangers, preguntant tots a l'hora, i el cap del Govern els responia a tots, emprant amb cadascun el seu respectiu idioma.

L'entrevista tingué els seus moments bons. Les preguntes curioses abundaven. Per començar, es

comentava el trasllat del Govern de València a Barcelona.

—«On ens rebreu la pròxima vegada?» —preguntà un periodista al doctor Negrín.

—Ja ho veurem. Qui sap si a Saragossa.

—Quan s'acabarà la guerra? —interrogà un altre.

—Demà mateix —digué el doc-

tor Negrín—, si els rebels volen rendir-se.

—I així continuà l'interrogatori col·lectiu, durant més d'una hora. Les preguntes pintoresques també tragueren el n.º 3. Per exemple, un americà (americà havia d'ésser):

—Quin ha estat el vostre objectiu?

—Busquem-ho a la «Guerra». Aneu sumant els crèdits. No pot estar més clar.

I una periodista francesa, amb aquella curiositat natural en les dones, cregué fer una pregunta molt indiscreta:

—«Com ho fan per entendre's el Govern de la República i el de Catalunya?»

—Comptant al peu de la lletra l'Estatut de Catalunya —respongué el doctor Negrín a l'acte.

Les respostes agudes i ràpides del cap del Govern foren celebradíssimes per una assistència de qualitat: el ministre d'Estat, els sots-secretaris de la Presidència i d'Estat, i una brillant representació de les forces republicanes, en la qual hi figurava el general Rojo, el tinent coronel Hidalgo de Cisneros i altres il·lustres cabdills.

Aquesta tarda es reuneix

el Consell de la Generalitat

Tal com vàrem anunciar ahir, està convocada per a aquesta tarda la reunió del Consell de la Generalitat. A la secretaria de la Presidència no han facilitat cap detall sobre l'estada del President Companys a París.

Les coses no deuen rutilar pas massa bé a l'altra banda

Els reaccionaris francesos han de recórrer al xautatge periodístic per tal de provar d'enganyar l'opinió pública

DESMENTIMENT DE LLEO BLUM

Paris, 18. — Ahir els periodistes reaccionaris, obeint, sense cap mena de dubte, a una consigna, publicaren unes declaracions del senyor Lleo Blum, president del grup socialista, segons les quals els reaccionaris francesos, venien a la situació dels països «publicans» que com a crítica, «maria pre» El vice-president d'alt de surt al pas aquest matí d'ahir, a base d'informacions anu, na nota que diu:

«El senyor Lleo Blum es veu obligat a oposar el desmentiment més absolut a les versions donades per diferents periodistes del matí, de les declaracions que feu ahir davant el grup socialista de la Cambra, sobretot pel que fa a la política exterior».

APORTEU EL VOSTRE AJUT A LA DIADA D'OMENATGE ALS FILLS DELS COMBATENTS I ALS HOSPITALITZATS, ORGANITZAT PER AJUT CATALA

DES DEL 23 D'AGOST ELS JAPONESOS HAN TINGUT DEU MIL MORTS I TRENTA MIL FERITS

Londres, 18. — De l'agència Reuter, des de Xang-Hai: Malgrat la presa de Kashing pels japonesos, els forts de Fushan, al Yangtze, continuen a mans dels xinesos. S'anuncia oficialment que el nombre de víctimes nipones —a excepció de les tripulacions de la flota— s'eleva a la regió de Xang-Hai, entre el 23 d'agost i el 15 de novembre, a 9.760 morts i 29.850 ferits.

Davant la imminència d'un desembarcament a Xefu, a la província de Shantung, els xinesos es repleguen cap a l'oest.

El rei que escandalitzà Europa amb les seves vel·leïtats...

Ha buscat l'aiut de tots els reaccionaris per tal de seguir el seu regnat d'opacitat

CAROL S'HA PRONUNCIAT PEL FEIXISME

Bucarest, 18. — Els membres del nou Gabinet prestaten jurament al «reialisme», en un discurs programat amb aquesta ocasió, precisà l'ideologia del seu Govern, declarant l'afirmar l'obra de consolidació, espel·lir continuarem mitjançant la les classes trobades, Tatarsos aconseguir, les rurals. El Govern, a base d'afirmació que més del partit liberal, «mar nou

Sembla que el partit liberal, «mar nou» de Valida Voevede formà el partit liberal. Va prenent cos la manobra del rei contra el partit nacional-comperol, el gran partit d'estat de Romania, partidari de les tendències democràtiques. Com es sap, aquest partit, per bé que dirigit per Mihailiano, té com a figura de prestigi Maniu, l'home que va fer possible la tornada del rei Carol a Romania, però el que s'oposa terminantment als capricis anticonstitucionals del tronu Carol. A més, el partit nacional-comperol és partidari d'una política de col·laboració amb França i la Petita Entesa i, per tant, seria fàcil que la pujada al Poder d'aquest partit portés la tornada del gran Titulescu al Poder en la cartera de Negociis Estrangers.

partit liberal s'ha unit amb les forces feixistes, obertament en contacte amb els fons de la propaganda de Goebbels per a formar aquest front electoral que no és altra cosa que l'aliança de totes les forces reaccionaries contra la possible victòria electoral del partit nacional-comperol.

31 senyors volen parlar

Paris, 18. — A les 930, sota la presidència d'Herriot i amb l'assistència de Chaumet, Bonnet s'ha obert la sessió de la Cambra. 31 oradors s'han instal·lat amb temps limitat.

ROYAL AIR FORCE

Una de les preocupacions primordials dels dirigents anglesos, quant al programa de rearmament, ha estat la intensificació, en el grau màxim, de les forces de l'aire. Vegeu aquesta esquadra de nous models de bimotors, destinats al servei de vigilància de costes (Gràfic Press)

L'error antifederal

POLITICA DE CATALUNYA EN FORA

Vàrem parlar l'altre dia de l'error antifederal passat. «Com és que la República hi va caure», em preguntava un periodista a la Conferència del Pacífic. Jo li vaig respondre: «La República es troba encara dins d'aquest error».

Eu efecte, malgrat l'esforç que Catalunya ha fet per induir la República Espanyola a prendre una actitud federal al començament de la guerra, el cert és que l'Estat central va continuar aferrat a la idea integral. Ja sabem que durant la guerra era i és impossible, per moltes raons de política exterior, fer una modificació legal en els preceptes constitucionals dirigents. Però no era impossible adoptar dins de la Constitució una actitud política federalista, una orientació de les activitats de la República vers una solució federativa del problema espanyol.

Aigu havia acusat la Generalitat de Catalunya d'haver seguit la política del fet consumat amb direcció federal. Però els recentis esdeveniments han demostrat que aquesta acusació era infonamentada. El que hi havia era que veient nosaltres la salut de la República, des del 1931 i abans, en les fórmules federatives, tots els nostres actes i totes les nostres paraules prenen el to federalista. I d'això, ni abans, ni al començament de la guerra, ni ara, no ens n'hem avergonyit, ans ens n'hem de gloriar.

Un argument especios s'ha fet molt com l'oportunitat d'una política federal durant la guerra. S'ha dit que els exèrcits forts han d'ésser centralitzats. Un especialista belga em deia l'altre dia: «Moltke el jove va dur el seu exèrcit centralitzat a la derrota de la Marne, mentre que Moltke el vell vencé a Sedan amb un exèrcit confederat, fet d'exèrcits particulars de diversos Estats alemanys».

No, no són les centralitzacions administratives les que fan la força dels organismes col·lectius. Són les coincidències lliures i entusiastes dels homes per una idea o per un sentiment.

Som liberals i reconeixem als altres el dret de pensar contràriament a nosaltres mateixos. Reconeixem el dret a creure que la República ha de seguir el seu camí com a *Estat integral*; que ha de repugnar a les temptatives de federalisme; que s'ha de presentar a l'estranger amb la màscara dels unitaris sense esquerdes, enlloc de mostrar la realitat diversa de la terra espanyola. Però nosaltres també ens reservem el dret de lluitar per la nostra idea.

Reconeixem, sobretot, que ja és massa tard per a rectificar certes coses durant la guerra; per exemple, aquí podria proposar avui a Ginebra l'admissió de Catalunya com a membre de la Societat de Nacions? No parlem d'Euzcadi. Els avantatges d'aquesta admissió decisiva, si hagués estat feta abans del juliol del 1936, no poden ésser obtinguts avui de cap manera humana.

Durant la guerra, doncs, no hi ha lloc a cap modificació legal de la República en sentit federal. Però un dia o altre l'esforç de les armes de la Llibertat permetran una pau. Aquest dia la Pau i la República guanyaran recordant-se de les idees catalanes a les Constitucions del 1931. Ja veurem com, un altre dia.

Nicolau M. RUBIO

Paris, 18 - 11 - 1937.

La Generalitat i l'Ajuntament patrocinen i subvencionen una temporada de teatre català

Avui el «Diari Oficial» de la Generalitat de Catalunya publica una Orde de la Conselleria de Cultura en virtut de la qual es posada sota el patronatge de la Generalitat de Catalunya la Temporada 1937-1938 de Teatre Català, de la Comediant.

En el text del Decret es diu que la Generalitat i l'Ajuntament de Barcelona han acordat subvencionar conjuntament la dita temporada, en quant sigui de dotze mesos, amb la quantitat de 100.000 pessetes, de la qual correspondran 50.000 a cadascú.

La companyia del Teatre Català de la Comediant, abans Teatre Poliorama, estarà composta per artistes

del Sindicat de la Indústria de l'Espectacle (SINT) i dirigida pels primers actors Enric Borràs i Plus Davi. Es la companyia, doncs, que ja fa uns dies treballa al teatre de la Rambla dels Estudis.

En el Decret s'especifica que el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona nomenaran un delegat cadascú, els quals tindran àmplies atribucions en la formulació del pla artístic, admissió d'obres, muntatge escènic, control administratiu i quant afecti l'orientació fidejats.

Seguidament el mateix «Diari Oficial» publica una altra Orde, també del conseller de Cultura, per la qual és nomenat delegat del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, per a la Temporada 1937-1938 que es donarà al Teatre Català de la Comediant, el senyor Joan Gumelles.

Els aficcionats al teatre català veuran amb gust aquest nomenament de Gumelles, autor, actor i gran apassionat de l'escena. Esperem que amb la seva intervenció, la temporada del Poliorama assolirà una real categoria artística.

El President del Consell rebé les visites de Tarradellas, Sbert i Nicolau d'Olier

Avui al vespre, després de la recepció als periodistes estrangers, el President del Consell rebé la visita del conseller delegat, senyor Tarradellas; del conseller de Governació, senyor Sbert; del governador del Banc d'Espanya, senyor Nicolau d'Olier, i de l'Executiva de la UGT.

Més tard va despatxar amb els seus secretaris de Finances, d'Economia i de Presidència, i a la una de la nit el doctor Negre va retirar-se a descansar.

EL PRESIDENT DEL PARLAMENT CATALÀ, AL PALAU DE LA GENERALITAT

Aquesta matí ha estat al Palau de la Generalitat, en visita oficial, el President del Parlament Català, Joan Casanoves. En absència del conseller de Finances en funcions delegades de President de la Generalitat, Josep Tarradellas, l'ha rebut el Secretari de Presidència, senyor Martí Focell.

VISITES AL MINISTRE DE JUSTICIA

Avui matí han visitat al ministre de Justícia, la Junta de Govern del Tribunal de Cassació, i la Junta de la Unió Democràtica de Catalunya, acompanyada del diputat català, senyor Romeva.

EL SR. ZC DEL PARLA-

El ministre de la Justícia, senyor Zugazagoitia ha rebut avui al personal del Parlament de Catalunya, senyor Casanoves, amb el qual ha conversat llarg estona.

L'AJUT ALS REFUGIATS

El conseller Sbert visità ahir les institucions d'Assistència Social de Manresa

El conseller de Governació i Assistència Social, senyor Sbert, va visitar ahir les institucions d'Assistència Social de Manresa, acompanyat del director general, senyor Dot, i del comissari d'Hisendes Locals, senyor Bilbeny.

En rebre avui els informadors, el senyor Sbert els ha donat compte d'aquesta visita i ha manifestat que havia pogut conèixer les dificultats en què es troba l'Ajuntament de Manresa, com molts altres, per a resoldre els problemes plantejats per les obligacions imposades en desaparèixer les institucions de beneficència privada i per l'influència de refugiats. I ha afegit:

«Ultra les dificultats per al foment de quèvulques que no són de competència del meu Departament,

Mr. Hodgson, representant britànic a l'Espanya rebel, visitarà a San Sebastián

Londres, 18.

publica la següent: «L'agència Reuters informa que el senyor Hodgson, un binet diplomàtic del general de Burgos (on se troben els ministres de Finances i Comerç), puix que aquesta ciutat està extraordinàriament poblada».

«És probable que l'adjunt de Sir Hodgson, el senyor M. O. B. Jernard, és avui secretari comercial a l'ambaixada d'Anglaterra a

lloc de residència del seu quarter general. Hom creu que seria difícil que Mr. Hodgson pogués instal·lar-se a Burgos (on se troben els ministres de Finances i Comerç), puix que aquesta ciutat està extraordinàriament poblada».

«És probable que l'adjunt de Sir Hodgson, el senyor M. O. B. Jernard, és avui secretari comercial a l'ambaixada d'Anglaterra a

lloc de residència del seu quarter general. Hom creu que seria difícil que Mr. Hodgson pogués instal·lar-se a Burgos (on se troben els ministres de Finances i Comerç), puix que aquesta ciutat està extraordinàriament poblada».

«És probable que l'adjunt de Sir Hodgson, el senyor M. O. B. Jernard, és avui secretari comercial a l'ambaixada d'Anglaterra a

La coalició dels tres imperialismes veu:

Però França és torta, disciplinada i armada

A DESGRAT DE LES LLEIS SOCIALS MOLTES EMPRESES HAN FET GRANS BENEFICIS

Paris, 18. — René Chatelet, radical socialista independent, és el primer orador que fa ús de la paraula per a desenvolupar la seva interpellació sobre les conseqüències de la política financera del Govern i les mesures que pensa prendre per tal de continuar consolidant l'obra del Front Popular. Demana, a pesar de les lleis socials, moltes empreses han fet grans beneficis. Demana mesures energiques per a evitar l'evasió de capitals.

Li contesta Bonnet, ministre d'Hisenda. Recorda els poders financers limitats que s'han concedit al govern. La Cambra i el Senat precisaran que els plans poden tenir per objecte conservar la coherència metèdica sense recórrer al control dels canvis.

Marcel Héraud, de la Federació Republicana, desenvolupa la seva interpellació sobre política general del govern.

HA ARRIBAT L'HORA DE LA RESISTENCIA PER A LES ALTES POTENCIES DEL MON. FRANÇA ESTÀ A PRIMERA LINIA

Paris, 18. — Henry Beranger, president de la comissió senatorial de Negocis Estrangers, delegat permanent de França a la Societat de les Nacions, ha pronunciat un interessant discurs sobre la situació internacional. Diu que no ha de troncacion un gran secret diplomàtic recordant certa gestió prop de l'ambaixador francès al Japó. Aquesta gestió tenia per finalitat informar França que qualsevol intervenció, adduïda de proveïments, a favor de Xina, tindria com a conseqüència

Restabliment del Sant Imperi germànic, al centre d'Europa
Restauració de l'Imperi romà a la Mediterrània
Un imperi de raça groga des de Singapur a Kamxatka

la probable ocupació de la illa de Hainan i d'alguns ports de Indoxina. Tampoc no traciona secrets diplomàtics—continua dient Beranger— recordant que el govern siamès augmenta el seu exèrcit permanent de 100.000 homes, que va equipar amb l'armament més perfecte. El govern d'aquest país està inspirat en la doctrina hitleriana i manté relacions d'amistat, molt semblants a una aliança, amb el Japó. Siam és tan extens com la Indoxina. Que el conflicte es generalitzi i la Indoxina es veurà amenaçada per dos fronts. França haurà d'intercedir en socors d'ella amb

totes les conseqüències que això representa.

Beranger declara a continuació que admet d'aquestes dues guerres, l'espanyola i la d'Orient, sorgeix la coalició dels tres imperialismes: l'alemany, l'italià i el japonès, animals de feroç esperit de conquesta. Depèn que la S. de N. no pugui intervenir sinó amb fórmules. Examina les finalitats de Hitler, Mussolini i el Japó, i diu que ella finalitat a què aspiren Hitler i Mussolini és el restabliment del Sant Imperi germànic al centre d'Europa i la restauració de l'Imperi romà a les ribes de la Mediterrània. La

finalitat del Japó és crear un Imperi de raça groga que comprengui des de Singapur a Kamxatka. De l'anàlisi del Mein Kampf, Beranger en treu la següent conclusió: La política alemanya vol abatre militarment França després d'haver-la aïllat diplomàticament per a dirigir-se immediatament contra Rússia i alio que anomena «divisió d'Europa», és a dir, els Estats nascuts de la pau del 1919. Acaba Beranger la seva allocució sobre aquesta parí, dient: «Hi arribat, doncs, l'hora de la resistència per a les altes potències del món. França està a primera fila d'aquestes potències».

A continuació procedeix a l'anàlisi de les facultats defensives de França, i pregunta: «França és forta, disciplinada, armada? França està armada; França és disciplinada, a pesar de certes reputacions. A continuació es refereix a les relacions de França amb els altres països. Diu que no s'ha fet justícia als creditors americans dels deutes de guerra. Diu que les veritables aliances no s'aconsegueixen amb discursos i flors, sinó amb l'execució lleial dels compromisos. Afegix que l'opinió «no antagònica» continua essent la dels Estats Units malgrat l'esforç de Roosevelt. Acaba la conferència dient que a pesar de tot confia en la solució dels problemes de la pau.

Ha estat aprovat el projecte de construcció d'una sèquia al pantà de Foix

Embassarà sis milions i mig de metres cúbics d'aigua i regarà una zona de 2.500 hectàrees

El ministre de Comunicacions, senyor Giner de los Rios, en el seu últim despatx amb el director general d'Obres Hidràuliques i Força, senyor Artigas Arpón, ha signat l'aprovació del projecte de la sèquia número 1 del pantà de Foix. Aquesta obra hidràulica, de la qual s'incanta l'Estat, permet l'embassament de sis milions i mig de metres cúbics d'aigua i regarà una zona de 2.500 hectàrees. Actualment sols existeix, al pantà, el primer tros del canal principal, per la qual cosa no produeix rendiment de cap mena. Ara, amb la construcció de la sèquia esmentada, s'aniran posant en condicions de regadiu, escalonament, les terres que abastaran els serveis del pantà, al mateix temps que es resoldrà la crisi de treball que hi ha a aquella comarca.

Iguallada demana la construcció del pantà de Jorba

Ha visitat el director general d'Obres Hidràuliques una comissió presidida per l'alcalde d'Iguallada per a interessar-se per la construcció del pantà de Jorba, que ha d'embassar 9.000.000 de metres cúbics a conca del riu Noya. Els comissionats posaren de relleu l'interès de les comunitats de regants, posat de manifest amb la construcció, amb recursos propis, del camí de serveis per al pantà.

El director general els va informar sobre les normes a què hauran de subjectar-se per a evacuar l'últim tramit, que es el del compromís d'així i a l'Estat per tal que pugui ésser signat definitivament el projecte pel senyor Giner de los Rios i portat al consell de ministres que és a qui incumbeix autoritzar l'execució de les obres.

Telegrama del senyor Azaña al president de l'Audiència de Barcelona

El President de l'Audiència, ha rebut el telegrama sentent del secretari del senyor Azaña, President de la República:

«Donat compte S.E. del vostre telegrama, m'encarrega significativament el seu emparament per les vostres demostracions d'adhesió al règim i la vostra cooperació al triomf de la causa de la República. Amb les seves salutacions afectuoses».

AJUT CATALA ORGANITZA PER AL PROPR DIA 2 DE GENER LA DIADA D'HOMENATGE ALS FILLS DEL COMBATENT I ALS HOSPITALITZATS.

APORTEU-HI EL VOSTRE AJUT

EL FISCAL DE CATALUNYA COMPLIMENTA HILARI SALVADOR

L'alcalde senyor Hilari Salvador, ha estat complimentant pel Fiscal General de Catalunya, senyor Francesc Serra Pacheco.

EL MINISTERI DE JUSTICIA FA UNA ESTADISTICA DE L'ESTAT ACTUAL DELS EDIFICIS RELIGIOSOS

Temps ençà el ministeri de Justícia va cursar una circular als presidents de les Audiències per tal que el fossin tramessos unes relacions amb els edificis de caràcter religiós que hi havia abans del 18 d'abril del 1936 i el procés seguit en cada un d'aquests edificis.

Aquestes relacions van arribant ja al ministeri, i en algunes provincies aquesta relació ha estat totalment remesa.

El propòsit del ministeri és conservar el patrimoni artístic, sota el control de l'Estat.

Del resultat d'aquestes relacions dependrà la confirmació que en alguns d'aquests edificis continuïn els que actualment els ocupen.

El Ministeri s'ha dirigit a la Generalitat perquè intervinguin els presidents de les Audiències i contribueixin a aquesta tasca i envien també al ministeri aquestes relacions.

NEGOCIACIONS COMERCIALS ANGLO-AMERICANES

S'hi atribueix un important abast polític

Londres, 18. — Tant a aquesta capital com a Washington hom creu que aquesta mateixa nit serà publicada una declaració anunciant l'obertura de negociacions comercials entre Anglaterra i els Estats Units.

L'opinió anglesa atribueix importància enorme a aquestes negociacions, que són interpretades com una manifestació d'apropament econòmic entre les potències anglosaxones i com un acte l'abast polític del qual ha d'ésser particularment important en les circumstàncies actuals.

La Generalitat obrena una Biblioteca a la U. R. S. S.

El «Diari Oficial» de la Generalitat d'avui publica una ordre del Departament de Cultura pel qual disposa la constitució d'una biblioteca formada per obres representatives dels diversos aspectes de la cultura catalana a la Biblioteca de Moscou, en ocasió de la commemoració del XX aniversari de la Revolució Soviètica.

Janson intentarà formar Govern

Brussel·les, 18. — El senyor Jul Emile Janson, ministre d'Estat, sortirà d'aquesta capital avui mateix cap a Londres, a l'objecte d'informar al rei de la missió informativa política que li va confiar.

Es creu generalment que el senyor Janson serà encarregat pel monarca, d'intentar formar nou Govern. Janson retornaria a Brussel·les demà al vespre.

Per altra part, s'afirma que el rei Leopold perllongarà la seva estada a Londres dos o tres dies, a títol estricteament privat.

Més armes

Paris, 18. — Continua activament l'entrega de les armes, sobre els descobriments d'armes. Els agents de policia han efectuat un escorcoll al domicili d'un anticuari anomenat Mauler, al carrer Rotrou, i ha descobert en un soterrani dissimulat, 24 fusells, 46 pistoles metralladores alemanyes, «Schmeissers», diversos milers de cartutxos i nombroses efectes militars.

El baixà Nessim, de 62 anys, casat amb una vienesa de 17, es fa mirar pel metge

LA «DEBILITAT» DEL BBAIXA LA VA DES-COBRIR UN AMIC DEL MATRIMONI

Londres, 18. — Twiflik Nessim, baixà ex-primier ministre d'Egipte, es troba actualment a Londres on consulta metges especialistes de malalties nervioses, amb el fi de venjar el seu honor i casar-se amb una noia vienesa, de 17 anys, Maria Huebner, filla d'un hotelier de Viena. Efectivament, l'honor de l'ex-polític sembla greument perjudicat per l'ordre del tribunal d'El Cairo que obliga al baixà Nessim, de 62 anys, a examinar-se per un metge, a petició de la família de l'interessat. Es precis afegeix que el descobriment de la «debilitat» de Nessim i dels seus amics seguit el matrimoni de Nessim amb la bonica vienesa, la qual va conèixer en el bar paternal. Entre altres obscures, l'agraciada love robé 50.000 lliures esterlines. Llavors la família considerà que Nessim baixà no estava bé de facultats mentals. L'ex-primier ministre s'embarcà secretament per tal de consultar diversos especialistes parisiens, els quals el trobaren en perfecta salut mental. Ara ve a Londres en viatge semblant.

Un altre tifó a Filipines

Dos-cents morts

Manila, 18. — Un nou tifó violentíssim ha assolat les illes Lelle. Els danys són molt importants. Diversos centenars de ciutadans han quedat sense allotjament. Hi ha dos-cents morts. El tifó ha pres la direcció Nord-est.

Els japonesos han entrat a Kashing

Xang-Hai, 18. — Segons informacions que arriben a l'agència Reuters de font japonesa, aquesta tarda les tropes japoneses han entrat a Kashing.

CENT MIL SOLDATS XINESES, DESARMATS I FAMILIARS, EN «TERRA DE NINGU»

Xang-Hai, 18. — Una alta personalitat de l'exèrcit japonès ha declarat a la premsa que el front xinès es reorganitzava sobre una línia que s'estén des de Suixen fins al inn-éste.

Les forces xineses pugen a un 300.000 homes. Cent mil soldats xinesos desorganitzats, que marxen a la desbandada, desarmats i famolats, pulit: entre les línies xineses i japoneses en el «no man's land», de tot el front, sense arribar a incorporar-se a cap unitat xinesa.

ELS JAPONESOS DESMONTEN L'OCCUPACIO DE L'ILLA D'HAINAN

Paris, 18. L'ambaixada japonesa en aquesta ciutat publica aquesta tarda la nota oficial següent:

«La premsa parisienca d'ahir va publicar certes informacions procedents d'una agència estrangera, segons les quals, el Japó havia triat un ultimàtum a França, i li demanava que suspengués totes les repeticions de material de guerra a Xina, sota l'amenaça d'ocupar l'illa d'Hainan».

El ministre japonès d'Afers Estrangers ha desmentit categòricament aquesta informació.

La premsa d'aquest matí publica fragments d'un discurs pronunciat pel senyor Beranger, en el qual s'expressaven conceptes semblants.

L'ambaixador japonès ha desmentit categòricament totes aquestes afirmacions.

A VALENCIA, CONDEMNEN ELS QUE VENEN A PREU SUPERIOR AL DE TAXA

València, 18. — Al jutjat d'Instrucció núm. 3, constituït en Tribunal de Subsistències, s'ha celebrat un judici per venda de tomàquets a preu superior a la taxa.

L'inculpat, Manuel Montoro Andrés, ha estat condemnat a la multa de 1.500 pessetes, i en cas de no fer-la efectiva a un mes de privació de llibertat.

Passi-ho bé, senyor Güell!

Història llampec d'un monument, que va inaugurar un discurs del senyor Sagasta, amb interrupcions a càrrec d'un lleó

BERLIN - BRUSSEL·LES - ROMA?

EL VIATGE A LONDRES DEL MONARCA QUE VOLDRIA IMPLANTAR UN FEIXISME CORONA?

Belgica està de moda. L'altre dia vàrem parlar-ne amb motiu del reconeixement pel Führer de la neutralitat del petit país que durant la Gran Guerra fou assolat pels exèrcits del Kaiser, en els quals figurava el caporal Adolf Hitler. Explicarem, llavors, la trama interna d'aquest reconeixement, tan sobtat com ple de segones intencions. I parlarem de cinisme i de covardia.

Leopold III ha anat a Londres; les plantes reials han trepitat les catifes del Buckingham Palace. Per tercera vegada, des del començament del seu regnat, el jove i intervencionista monarca visita el seu col·lega britànic.

I és tanta la importància d'aquesta visita que ni els qui l'han patrocinada i organitzada no s'atreixeixen a negar-la o a dissimular-la. Oficialment, la premsa belguesa reconeix que el viatge real té un interès cabdal per al futur de la política belga. Però es calla sobre l'abast que pugui tenir per a la política internacional i especialment per a les vacil·lants i tímides democràcies europees.

Una sèrie d'influències i un conjunt de coincidències que, almenys, poden qualificar-se de curioses, posen en clar, al qui s'hi fixa, el veritable significat i els objectius d'aquesta excursió del rei dels belgues.

Vegem, doncs:

el pobre fill de Joseph Chamberlain.

Ara les negociacions han pres estat oficial. Entorn de la qüestió dels voluntaris i de la bel·ligerància, sota el fons amenaçador de les rutes de la Mediterrània, Ciano i Grandi han fet visites i celebrat entrevistes. Després de cada una d'aquestes assenyalades, la posició anglesa apareix més feble, menys audaç.

Però Mussolini no està satisfet. A mesura que arrenca noves concessions de la voluntat que vol i dol del cap del Govern de Londres, el Duce exigeix més. Mai no en té prou. I com que amb els seus enganyaments i les seves amenaces teatrals ja retrocedir l'adversari, que cedeix tot el que li demanen a crits, sense combatre, demana i demana encara més.

Però el ritme de les victòries diplomàtiques no és prou ràpid. No arriba a aconseguir l'augment de l'alarma de l'opinió, l'amenaça — per a ell, és clar! — d'una mobilització de les masses en defensa de la democràcia i, en primer lloc, del nostre poble.

En aquesta cursa i cal al·lugar que llenci bastons entre les rodes polars.

I, justament ara, Leopold III va a Londres...

LEOPOLD

A la Cambra dels Comuns hi ha un petit escàndol. Un diputat de l'oposició denuncia que Lord Halifax, ministre del Govern de Sa Gràcia Majestat, s'en va a Berlín. El lord al·ludit reconeix que és cert, però que el viatge és motivat pel desig de visitar... una exposició de càrrega.

Es fan generalitzacions a aquesta tadoradora als viatges comprometedors de la diplomàcia, que

hom es pregunta si no és que tots els qui volen dedicar-se a aquest poc honorable — i molt honorat — ofici, s'esmercen a fer-se néixer una abundant ofici per l'esport d'empatjar collits i guatlles.

Lord Halifax, doncs, ja és a Berlín i un cop a la capital del

Spre, s'ha topat esper casualitats amb Von Neurath, amb Goering i amb casualitats s'en va a veure Hitler a Berchtesgaden. I parlaran de càrrega, és clar.

S'explicaran mútuament la millor manera de caçar als demòcrates incanutes i comiat, d'emparar per entre els alts i baixos del món diplomàtic els tractats d'amistat i els eizos de tres puntes, i com és més segur de situar-se per a estar a la capa de pretextos i d'osfenses a la dignitat nacional.

Però Lord Halifax ha anat acompanyat, a Berlín, pel so apat i constant de les protestes de l'opinió del seu poble, que ja han començat.

I, coincidint amb aquest viatge de bon caçador, Leopold III va a Londres...

El rei Boris de Bulgària, el més qualificat representant per mèrits propis del despotisme balcànic, també ha anat a Londres.

El problema dels països de les vores del Danubi són tractats a la Sala dels Miralls, entre les festes coronades, en termes íntims, mentre, en el llenguatge florit i cru a la segada, dels diplomàtics, els ministres discuteixen a Downing Street.

La influència francesa, fins ja poc absoluta als Balcans, és ara ràpidament substituïda per la influència italiana. La Petita Entesa està fora d'elloridat. L'Entesa balcànica pacífica, Polònia acaba de decidir-se. I el dubte a l'amistat és el primer pas cap a l'odi.

Boris de Bulgària té per muller una filla del petit Vittorio Emanuele. Leopold de Belgica té una

germana casada amb un fill del rei d'Itàlia...

Els dos cunyats de segona mà es troben a Londres.

Vanderelde dimiteix, fa mesos, el seu Ministeri, per no estar conforme amb l'actitud real respecte al conflicte espanyol. La intervenció del monarca no ha estat pas una de les causes menors en la dimissió de Van Zeeland.

Degrelle i el seu «Reu», el patriotisme germanitzant dels flamencs, tenen la simpatia, a penes dissimulada, de les altes esferes del Palau, il·ludides pel interès de família amb la dinastia italiana i les exccases regnants dels petits Estats d'Alemanya (a les quals, per cert, els nazis han tornat béns, ciutadania i honors).

Roma-Berlín, passant per Brussel·les, Heus act un bell itinerari que Leopold no amaga pas que li plauria recórrer en una destijada lluna de mel amb un règim de dominació de la Corona.

Dels demòcrates belgues, que troben forces de la flagela, i de l'actitud que, davant els canis de sis, el rei proposa els diplomàtics anglesos, depèn no sols el futur de la llibertat del poble belga (i, per tant, de la de Belgica) sinó també, en bona part, de l'esdevenidor de la pau.

Quina no seria la força que un primer coronat belga podria aportar a la causa miserable del feix internacional!

Esperem uns dies per veure si ens caldrà repetir els mots covardia i cinisme, que escriuim ja uns dies, parlant sobre el país que, fins ara, era considerat un model del progrés polític i social.

Els barcelonins que vulguin veure encara el monument a Güell, cal que s'apressin. Aquest matí ja només en quedaven dos merres, quaranta centímetres... (Centelles)

Pel juliol de l'any passat, va saltar l'estatua. Ara, metodíclament, les brigades municipals treuen el pedestal a l'objecte de deixar lliure el xamfrà de la Gran Via amb la Rambla de Catalunya.

Del monument a Joan Güell i Ferrer aviat no en quedarà res. Seran molts els que se'n lamentaran!

Hem volgut fer la prova. Precisament, hem interrogat un dels obrers dedicats a l'enderroc: Era un carter, que s'esperava, arreu, a la tralla, mentre hom li carregava el carro l'escultura aquella que simbolitzava el Comerç, i que es va passar mitja vida amb els braços trencats.

«Sabeu de què era aquest monument?» — li hem preguntat.

L'home ha quedat una bona estona sense dir res. Finalment, s'ha despatat:

«—Dun feixista.

«—Però, com es deia l'home que hi havia dalt?»

«—No ho sé. Ni ganes. Jo només sé que era un feixista, i

Tot eren actes, inauguracions, bàquets i misses solemnes. La família reial vellava pels catalans... Va posar també, la primera pedra de la Presó Model.

El cap del Govern, el senyor Madoz, acompanyat de l'alcalde Rius i Tauler, va decorar la bandera que tapava l'estatua del senyor Joan Güell i Ferrer. Per a la solennitat, el senyor Sagasta anava de gran uniforme, i en el seu discurs va dir, naturalment, que «Barcelona figurava entre les primeres ciutats industrials del món i al tres coses igualment originals.

Per cert, que a pocs metres de la tribuna aixecada, estava el carrer de Cortès i de la rambla de Catalunya, hi havia aquells dies instal·lada la Casa de Feres de l'Itàlia Bidel Alexiano, que cada nit posava el cap dintre la boca del lleó.

El senyor Sagasta, trencada la seva gaire per orgues, de Madrid i havien dit que el senyor Romero Robledo esperava per a tornar-lo en la discussió dels presumptes peninsulars. I el cap dels liberals, mentre les forces vives col·locaven coronas al monument, estava pensant de quina manera plantaria cara al senyor Romero Robledo. «Hauré de simular, es deia, un d'aquests socs mestres? Per què no m'han de deixar governar amb tranquil·litat?

«El senyor President del Consell de Ministres té la palabrà digna el senyor Rius i Tauler.

El senyor Sagasta, trencada la seva amargura i l'actitud, hagué de posar-se a fer l'elogi de les virtuts del senyor Joan Güell i Ferrer. Sortosament, era home d'una oratòria fluida.

Però vet-aci que a mig discurs, un dels lleons del esquirens Alexiano va fer un brull imponent. A Sagasta, per un moment, se li va trencar la paraula. I se li va escapar aquest pespament:

«—Em creia que era Romero Robledo que interrompia...

CAL QUE ELS CRIDATS PREINGUIN LES ARMES!

La secció de Perpinyà, una de les més actives i més eficients de la gran organització, estava pertot arreu de la França, «Comité de Defensa del Poble Espanyol», acaba de llançar un manifest a l'opinió pública, document en el qual trobem diversos extrems del màxim interès i d'una veritable transcendència.

Lamenten els components del Comité de Perpinyà les facilitats que troben els espanyols residents a França que defugen el compliment d'un deure, i que gualts per un egoisme inexplicable traïxen llurs germans que tan noblement i d'una manera tan abnegada i heroica defensen i es fan matar per al manteniment de la dignitat i de la llibertat proletària.

Diuen els bons germans del Roselló que ningú no hauria d'admetre cap espanyol que es trobes comprés en les lleves que el Govern de la República ha cridat per a la defensa del país contra la invasió d'italians i alemanys, arribats en malhora per ajudar i secundar en llurs criminals plans uns militars espanyols traïdors i perjurs. Diuen els amics de Perpinyà que els baixos fons del feixisme troben ajut i ressò en certes esferes, la qual cosa no pot pas permetre's que segueixi com fins ara.

Per tal d'evitar-ho, per a posar remei a aquesta xacra, el Comité Franco-Espanyol fa les següents suggeriments i proposicions:

COMITE FRANCO-ESPANYOL
Adherit al Comité de Defensa al Poble Espanyol
Regió Pirineus Orientals
ANTIC HOSPITAL MILITAR. — PERPINYÀ.

MOBILITZACIO. — Declarem que el deure absolut de tot espanyol pertanyent a les lleves mobilitzades del 30 al 38, és respondre a la crida del Govern. Els refractaris han d'esser considerats com a feixistes o com a desertors. El fet de no haver estat convocats individualment er l'autoritat consular no pot ésser una excusa. Cap dels refractaris no podrà entrar als nostres Comitès o Subcomitès, i menys encara en llurs Directives, de les quals hauran d'esser-ne expulsats. Tots els que es troben en aquest cas i als qui els hagi estat confiat un nen evacuat se'ls ha de retirar immediatament, puix que no són dignes de cuidar-lo.

SOCORS I SUBVENCIO ALS MOBILITZATS COMBATENTS I A LLURS FAMILIES. — Proclamen la nostra ferma voluntat d'assegurar el socors a les famílies dels mobilitzats, les quals han d'esser lliurades de les preocupacions materials de la vida. Perquè els mobilitzats no puguin invocar l'excusa de què no estan segurs del fet que llurs famílies siguin ateses, el nostre gran comité del Front Popular Franco-Espanyol els assegura el subsidi. Si és necessari, recorrerem al nostre Comité Nacional d'Ajut al Poble Espanyol, el qual rep cabals del Govern espanyol per tal de continuar practicant el socors a totes les famílies.

CARTA DE TREBALL. — Demanem al nostre Govern espanyol que doni ordres rigoroses a tots els Consolats a fi i efecte de no lliurar la cédula o certificat de nacionalitat, documents necessaris per tal d'obtenir la carta de treball o la carta d'identitat de les autoritats franceses.

Al Govern francès li demanem que els lleis i decrets respecte al dret d'asil i a la carta de treball, siguin aplicats sense cap excepció als desertors espanyols, que, burlant les lleis franceses organitzen complots i treballen contra la República Espanyola.

Resolts més que mai a ajuntar-nos a tots aquells acords que siguin preses pel Comité del Front Popular Franco-Espanyol per a l'ajuda a Espanya Republicana, decidim que la present resolució sigui comunicada als Govern francès i espanyol, a les Autoritats a tots aquells organismes amb els quals estem enllaçats.

EL REI LEOPOLD BALLA

1.000 convidats a Buckingham Palace

Londres, 18. — Anit passada hi hagué un gran ball a Buckingham Palace a honor del rei Leopold. Hi assistiren tres sobrans: els reis d'Anglaterra, de Belgica i de Grècia. Entre els 1.000 invitats hi havia la gran duquessa de Rússia; en lloc d'orquestra militar hi havia una orquestra moderna. Igualment els homes, en loc d'anar amb uniforme, o amb vestit de cort, portaven jaquetes, pantalons i mitges de seda negra, tota versada que el rei va creure més confortable aquest vestit per a ballar.

Itàlia i Alemanya lliuren armes als feixistes francesos

Paris, 18. — Les autoritats treballen activament per a posar en clar les activitats dels «Capoullars», organització clandestina semimilitar. Fins ara han estat descoberts tres importants dipòsits d'armes en aquesta capital.

Es practiquen moltes detencions, relacionades totes amb aquest afer. Aquesta tarda, «Paris-Sol», publica una informació sensacional, segons la qual la policia ha arribat a conèixer que les activitats dels «Capoullars» prenen les proporcions d'un veritable complot contra la seguretat de l'Estat.

Segons l'esmentat diari, el material de guerra recollit, passa de tres camions, dels quals el material descobert — fusells, revòlvers i altres armes usals —, la ha metrallores, metrallores antiaèries, fusells metrallores, cartutxos, en nombre de més de 100.000 i prop de 200 bombes de mà.

«Paris-Sol» posa de relleu i particularitat que la major part d'aquest material és d'origen italià o alemany.

SEQUEIXEN LES TROBALLEES D'ARMES A PARIS

Paris, 18. — Aquest matí els inspectors de policia Ribiera s'ha trobat sota la bota del qual gegonien dotzenes de milers d'alemanys reament esclavitzats.

Aquestes dotzenes i dotzenes de milers d'homes veuen perseguida llur llengua, no tenen reconegut cap dret minoritari, han vist canviats els noms alemanys de les seves ciutats i pobles per altres noms italians, i a l'adue llurs noms de família, transmesos de generació en generació, ens han estat arrebassats i substituïts obligatòriament per cognoms italians, i per si això no fos prou, han estat aquests, dissortats, junt amb els eslovèns d'Istria i de Fiume, els que amb preferència foren enviats a morir a Abissínia per una causa que no podien sentir mentre llurs dominadors italians continuaven orlmit llur terra nadiua.

Això ens donarà la mesura de la sinceritat militar que, amb l'excusa d'una opressió inexistent, es prepara a agredir la lliure Txecoslovàquia, mentre abraça públicament el botxi de les llibertats i de la dignitat de milers i milers d'alemanys. Igual passa amb llur acció en el nostre país. Sota uns pretextos oficialment proclamats hi ha l'ambició impudicada que no es detura davant de cap c.

Això és el feixisme No ho oblidem.

"DRAG NACH OSTEN"...

ELS PLANS D'ALEMANYA A L'EUROPA CENTRAL

Els plans d'Alemanya a l'Europa Central són la premissa dels seus somnis tradicionals de marxa cap a l'Est (Drag Nach Osten). Les primeres víctimes d'aquest pla han d'esser Àustria i Txecoslovàquia. La qüestió austriaca passa aquests darrers mesos per un període de silenci; sota aquest silenci però, hi ha una tinvantor, unes inquietuds i unes intrigues que de tant en tant pugen fugament a la superfície.

La qüestió txecoslovaca, en canvi, és objecte d'una campanya baladrera per part de la premsa nacionalsocialista que no desaprofita cap avinentesa (i quan no la té se l'inventa) per excitar els esperits els alemanys contra la República txe.

Dintre les fronteres tradicionals dels països que formen l'Estat txecoslovac viuen escampats en núcils diversos 3.200.000 habitants de llengua alemanya. Aquests alemanys, que es trobaven abans de la guerra mundial dintre l'Imperi Austro-Hongarès, gaudíen ara de tots els drets que sobre les minories nacionals establa la Societat de les Nacions. Poden usar lliurement llur llengua no solament en llur vida privada alemanya i el mateix Estat subvenciona el seu manteniment en aquells districtes on els alemanys viuen en núcils importants.

Doncs bé, Hitler i els seus, descendents d'aquells alemanys que martiritzaren els polonesos, i intentaren llur denacionalització per tots els mitjans, sense aturar-se davant dels més fletts, i en prement com a víctimes els alemanys que viuen en territori tradicionalment txe en unes condicions que ja haurien volgut per a ells els pobles sotmesos al jou prussià abans del 1914.

Es culpador que mentre es va contra l'excelsa, vaquia, que tracta tan considerablement els seus subdits de llengua alemanya, una campanya furiosa i plena de falsedat i de calumnies, molts altres núcils de llengua alemanya en una terra tradicionalment alemanya com és el Baix Tirol, anexionat a Itàlia, viuen en unes condicions d'opressió i de tirania veritablement revoltants, i mentre tant Hitler, que es diu defensor de la rassa alemanya, no alienta colla sinó que abraça Mussolini sota la bota del qual gegonien dotzenes de milers d'alemanys reament esclavitzats.

Aquestes dotzenes i dotzenes de milers d'homes veuen perseguida llur llengua, no tenen reconegut cap dret minoritari, han vist canviats els noms alemanys de les seves ciutats i pobles per altres noms italians, i a l'adue llurs noms de família, transmesos de generació en generació, ens han estat arrebassats i substituïts obligatòriament per cognoms italians, i per si això no fos prou, han estat aquests, dissortats, junt amb els eslovèns d'Istria i de Fiume, els que amb preferència foren enviats a morir a Abissínia per una causa que no podien sentir mentre llurs dominadors italians continuaven orlmit llur terra nadiua.

Això ens donarà la mesura de la sinceritat militar que, amb l'excusa d'una opressió inexistent, es prepara a agredir la lliure Txecoslovàquia, mentre abraça públicament el botxi de les llibertats i de la dignitat de milers i milers d'alemanys. Igual passa amb llur acció en el nostre país. Sota uns pretextos oficialment proclamats hi ha l'ambició impudicada que no es detura davant de cap c.

Això és el feixisme No ho oblidem.

Ha estat inútil, que exp. passim al carter, que en vida del senyor Joan Güell i Ferrer, el feixisme encara no s'havia inventat. L'home ens mira un xic compassiu, com dolgut d'haver-nos d'allotjar-nos.

«Vós direu que el que voldreu, però el feixisme és tan vell com el món. Atlla era feixista, i n'era Torquemada...

Mentrestant, el Comerç ja era dalt del carro, i hom començava a pujar-hi l'Agricultura. Les escultures de Rossend Novas, de l'Alentorn, de Sala i Tasso i de Pagès i Serratos anaven a dormir el son dels justos. Del monument, que un dia projectà l'arquitecte Joan Martorell, aviat no en quedaria res.

No ha pogut ni arribar a cincquantenari. Ara fa quaranta-nou anys que el van inaugurar.

UN OPULENT COMERCIANT

«Qui era el senyor Joan Güell i Ferrer? Una potència barcelonina. Hem obert, a ull, dues biografies seves, i totes dues començaven tractant-lo d'opulent comerciant».

«El senyor Güell i Ferrer, el senyor Güell va fer els diners a La Havana. Després va venir a Barcelona, on es va casar amb una dama genovesa, la senyora Bacigalupi, i amb el germà de la seva muller, van instal·lar la fàbrica de ceres de Vapor Vell, de Santis, i el senyor Güell va acabar d'enriquir-se.

Com tot home que s'estimi, el senyor Güell va fer una carrera política de tot repos, regidor, diputat i senador. Va presidir totes les entitats econòmiques de Barcelona, des del Foment del Treball Nacional a l'Institut de Sant Isidre, i va morir l'any 1872, plorat per totes les forces vives del país.

Però es diu el lector, qu'hi ha prou amb aquest full de serveis perquè Barcelona el petrifiqués en un dels seus xamfrans més cèntrics? No. A part el comerciant opulent, el senyor Güell era un apòstol. Un apòstol? Si, era l'apòstol del proteccionisme, fulminador dels lliurecanyistes que en aquell temps començaven a ésser de moda.

El senyor Güell, defensor del proteccionisme a la indústria nacional, demanant que es reforcessin més i més les barreres aranzelàries, defensava naturalment, els seus diners. Però encara feia figura de patriota, i es guanyava el monument.

Pel proteccionisme, el fabricant del Vapor Vell es va parallar terriblement amb el senador Sánchez Siliya, amb els economistes Laura, E. i Lluís Maria Pastor, i amb tots els altres intel·liges que, insensats, se'ls acudia alçar la bandera lliurecanyista.

Els crítics polèmics del senyor Güell van ésser publicats, naturalment, a la bona premsa. «Diario de Barcelona», «El Foment», «El Bien Público», «La Verdad Económica».

Per això, quan després d'una mort el Foment de la Proscripciópanyola va tenir la l'egat a l'esment i va iniciar el senyor Güell per a erigir-lo, amb levita, capa i, cultor Fuixà, la mà hi posà un força respectu, símbol dels seus sobretots.

SENYOR SAGASTA, D'UNIFORME

I el monument va ésser inaugurat el dia de Corpus de l'any 1888. Duaven encara les festes de l'obertura de l'Exposició Universal. Hi havia a Barcelona la Reina Regent i el seu pare el rei Alfons XIII.